

CLIMBzin

Občasný zpravodaj HO Sokol Uh. Brod

červenec 2011, číslo 18

Montoš Negroš
Best uff 2010
Sex je náš
P.R.C.A.T.

0 Kč

Můžeš být namakaněj jak chceš, ale když tě prsty neudrží, tak si můžeš lezečky strčit maximálně do prdele.

V 18. čísle najdete:

Neuvěřitelných 13 převážně širokoúhlých stran, hlavně a především O LEZENÍ a lidech kolem něj!

Co řekl? - lezec, drtič Jan Čaj Šálek o síle v prstech na svém blogu	2
Best uff 2010 - co přinesl rok 2010 a kdo uspěl v soutěži o historicky první dřevěnou karabinu HOUBu	3
Prokletje - veselý výlet části uhrskobrodské sqadry kamsi na divoký jih.....	6
Slovácké OUPN 2011 - asi nepřekonatelný 9. ročník rankingového závodu v lezení na obtížnost na naší stěně	8
Sex Je Náš - naprosto asexuální rozhovor	9
Moravské skály - horolezecký průvodce - recenze	10
P.R.C.A.T - ne, ani tento článek nebude (pro některé bohužel) o sexu	11
Hot sport news - seznam největších úspěchů našich drtičů z první poloviny roku 2011.....	12
Noční běžky a Tatranské ledy - dva krátké reporty Jožky Tomance ze zajímavých akcí	12
Když z redakce - zvrátky pana direktora.....	13
Další nemístný ftípek - nová Vlád'ova přítelkyně (prý jen taková bokofka)	13

foto na titulní straně:
Adam Ondra TOPuje ve finále SO 2011
(c) 2011 Fialice

MOTto:

Francois Petit

*Na strečink si sotva najdu čas -
to mě jen odvádí od tréninku.*

3

6

8

9

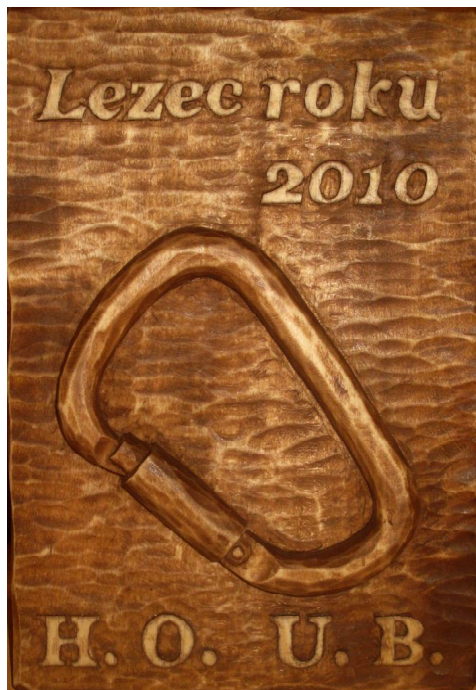
H O U B B E S T U F F 2 0 1 0

Až neuvěřitelně rychle uběhl další kalendářní rok a nezbývá než se poohlédnout a vyhodnotit více než úspěšnou uplynulou sezónu. Kromě samotných sportovních výkonů bych si zde dovolil zmínit i některé z událostí, které jsou neoddelitelnou součástí života našeho oddílu, a to i přesto, že s lezením a horolezectvím nemusí mít přímo zas až tak moc společného.

Začátek roku jsme zahájili přípravami na 8. ročník rankingového závodu Českého horolezeckého svazu v lezení na obtížnost Slovácké OUPN. Rád bych na tomto místě ještě jednou poděkoval všem, kteří nezištně a s entuziasmem pomohli ke zdárnému průběhu tohoto podniku, který je závodníky i další lezeckou veřejností vnímán dlouhodobě velmi pozitivně. Další celoodílovou akcí byl tradiční horolezecký bál – setkání horolezců, jejich přátel a rodin při hudbě, dobrém jídle a pití. Zde patří velký dík především hlavnímu organizátorovi našeho posledního plesu Lubošovi Sedláčkovi. Na konci března se uskutečnila výcviková akce – chytání pádů na chřibském Zbojníkově. Vzhledem k nepřízní počasí jsme bohužel museli zrušit tradiční výjezd na vodu. Na podzim se většina členů zúčastnila výjezdního zasedání spojeného s cyklistikou a večerním promítáním ze zájezdů. Součástí této akce byla oslava 70 narozenin našeho nejstaršího aktivního horolezce Jožky Tomance. V průběhu roku proběhla také 2 bouldrová oddílová klání – nejdříve v tělocvičně a v prosinci tradiční mikulášské Bojkovice. Samozřejmě se najezdilo něco na běžkách a na kole. Bezesporu je součástí života oddílu i náš občasník CLIMBzin, který letos vstoupil již do sedmého roku své existence.

A nyní již ke sportovním výkonům. V horách byl opět aktivní v podstatě pouze Vláďa Bureš, který se zúčastnil několika výprav do vysokých hor v Evropě i Asii. V uplynulé sezóně nebyl nikdo z členů aktivní bohužel ani ve velkých stěnách – tradiční zájezdy do rakouského Hollentalu či chorvatské Paklenice se neuskutečnily.

Největšího úspěchu dosahovali naši borci opět především na skalkách a umělých stěnách. Obrovský posun v před zaznamenala Markéta Pavlíčková, která se

dostala do juniorského reprezentačního výběru ČHS a zúčastnila se dvou závodů juniorské evropské série (EYS - Vídeň, Kranj), kde svými výkony rozhodně neklamala. Markétin vstup do reprezentace pro ni znamenal především obrovské zkušenosti a získání představy o přípravě vrcholového sportovce. Markéta na sobě celou sezónu tvrdě pracovala a svou snahu přetavila na konci roku v přelez svého prvního 7b – chřibské cesty Kanta (8+/9-) na Osvětimanských skalách. Navíc se zúčastnila i několika dalších špičkových závodů – MČR v boulderingu v Teplicích nad Metují, MČR v lezení na obtížnost v Brně, MejCup atd. Myslím si, že to byla právem právě ona, kdo mezi ženami dosáhl na dřevěnou karabinu, čímž se stala lezkyní roku 2010.

Další ženou, která byla sice trochu v pozadí, ale o které je třeba se zmínit, byla Marcela Leblochová, která se zaměřila

především na hledání nových oblastí v zahraničí a na bouldering. I přes její větší zaměření na bouldering, ve kterém se dostala až na stupeň 6C, který zvládla dokonce 2x (Velryba – Velá, Janelův traverz – Oldříš), se jí podařilo s lanem posunout na osmý stupeň UIAA přelezením chřibské cesty Fontainebleau. V neoficiálním internetovém žebříčku boulderistů ČR na www.lezec.cz se Marcela umístila mezi ženami na 15. místě.

Také muži zaznamenali řadu zajímavých přelezů. Vedoucími osobnostmi se na skalách stala především dvojice Ondřej Polehňa a Jan Sedlačík. Ondra se propracoval k několika devětmínuskám,

z nichž některé dal dokonce flash. Jenys zvládl stupeň 9+, přelezením těžké beckovské klasiky Gorotire od Svišťa Pily, 9- dal také flash a na svém kontě má i množství cest za 9 a 2 x 9/9+. Tyto výkony vystřelily Jenysa Sedlačíka do čela oddílové lezecké hitparády a po zásluze získal dřevěnou karabinu a titul oddílového lezce roku 2010 (historicky dosáhl Jenys jednoznačně nejvyššího skóre a s 9125 body se umístil v rankingu www.lezec.cz na celkovém 70. místě mezi skalními lezci).

Oba výše zmínění borci byli velmi úspěšní také na závodech. Jenys se již v lednu prezentoval fantastickou finálovou účastí na našem OUPN (8.). Oba pak dobře

Jan Jenys Sedlačík

Skalní výstupy:

Gorotire 9+ PP, Beckov, SK

Devizovž přišli direkt 9/9+ PP, Kozel, Chříby

Kvetina 9/9+ PP, Skalka u Trenčína, SK

Hladomorný komplex 9 RP, Skalka u Trenčína, SK

Epita 9 PP, Holštejn, Moravský kras

Amnesty International Varianta 9 PP, Rudice, Moravský kras

Nemožná 9 PP, Skalka u Trenčína, SK

Finále 88 9- Flash, Skalka u Trenčína, SK

Admirál 9- Flash, Manín, SK

Leon 7b+ (9-) Flash, Omiš, Chorvatsko

Závody:

Slovácké OUPN (obtížnost, ranking) 8., MejCup (bouldering)

Zájezdy:

Arco (Itálie), Osp (Slovinsko), Zillertal, Schleierwasserfall (Rakousko), Omiš (Chorvatsko)

Ondřej Polehňa

Skalní výstupy:

Devizový příslib 9- Flash, Kozel, Chříby

Fialka 9- PP, Kozel, Chříby

Nošovická 9- PP, Barborka, Chříby

Pizza 9- PP, Beckov, SK

Leon 7b+, Omiš, Chorvatsko

Ivan Hlinka 9- PP, Osvětimanské skály, Chříby

La Discrete 7a Flash, Peillon, Francie

Bouldry:

Distance 7A, Zillertal, Rakousko

Závody:

Slovácké OUPN (obtížnost, ranking) 12., MejCup (bouldering)

zalezli na legendárním bouldrovém závodě MejCup v Brně. Trochu ve stínu těchto mladých dravců se ocitl Břetislav Lebloch, který pro zranění a nemoci, které ho celou sezónu trápily nezaznamenal žádné zajímavé přelety s lanem. Více se soustředil na lezení na onsajt v rámci svých omezení daných pauzou v tréninku a na bouldering, kde se mu povedlo vylézt 2 x 7A (Runway – Loučovice, Lišty jak prase – Velá) a 6 x 6C+. Velké zlepšení zaznamenal v uplynulé sezóně Zbyněk Sušil. Svými přelety cest za 7a (8) prokázal, že má na to být dalším členem elitního klubu přeletců 7b. Za zmínku jistě stojí i přelet vypečené ladičky La Vacca Volante 7a (8) v Arcu Pavlem Pólem Maršálkem.

Přehled nejzajímavějších výkonů našich členů:

Markéta Pavlíčková

Skalní výstupy:

Kanta 8+/9- PP, Osvětimanské skály, Chříby

Ulomený chyt 8- PP, Skalka u Trenčína, SK

Zájezdy:

Arco (Itálie), Zillertal, Schleierwasserfall (Rakousko)

Marcela Macek Leblochová

Fontainebleau 8 PP, Osvětimanské skály, Chříby

Prásk 7+/8- PP, Buchlovský kámen, Chříby

Paranoid 7+ Flash, Frankenjura, Německo

Vertigo 7 OS, Frankenjura, Německo

Bouldry:

Velryba 6C, Velá

Janelův traverz 6C, Oldřiš

Zájezdy:

Polske Sokoliky (Polsko), Frankenjura (Německo) 2x

Zájezdy:

Arco (Itálie), Zillertall, Schleierwasserfall (Rakousko), Omiš (Chorvatsko), okolí Monaca (Francie)

Břetislav Lebloch**Skalní výstupy:**

La Fessura Porta Alla Paura 7a+ (8+) Flash, Massone, Arco, Itálie

Myši šed' 8 OS, Holštejn, Moravský kras

Monte Queue 7a (8) Flash, La Turbie, Francie

La Discrete 7a (8) Flash, Peillon, Francie

Gravitation 8-/8 OS, Frankenjura, Německo

Bouldry:

Runway 7A, Loučovice

Lišty jak prase 7A, Velá

Čajový boulder 6C+, Makovica, Chříby

Echte Kšiltof 6C+, Loučovice

Pulcovina 6C+, Velá

Predátor 6C+, Oldřiš

Duha zprava 6C+, Pečínka, Chříby

Čup 6C+, Velá

Zájezdy:

Arco (Itálie), Frankenjura (Německo) 2x, Polske Sokoliky (Polsko), okolí Monaca (Francie)

Zbyněk Sušil**Skalní výstupy:**

Dalmalinsky udav 7a (8) PP, Omiš - Zadvarje, Chorvatsko

Art Rock 6c (7+) PP, Schleierwasserfall, Rakousko

Škridla 7+, Skalka u Trenčína, SK

Zájezdy:

Arco (Itálie), Zillertall, Schleierwasserfall (Rakousko), Omiš (Chorvatsko), okolí Monaca (Francie)

Pavel Maršálek

La Vacca Volante 7a (8) PP, Arco, Itálie

Zájezdy:

Arco (Itálie)

Co říci na závěr? Snad jen to, že je to zase subjektivní, že jsem vycházel z dostupných informací, a že horo-lezce roku 2011 si už budete volit sami z nominovaných jedinců internetovým hlasováním. Jo, a málem bych zapomněl - v builderingu byl nejlepší Kojak!

- teaČR -

montoš

2010

negroš

V loňském roce jsem začal plánovat už třetí cestu do Černé Hory a okolních banánových republik (Albánie apod.). Země černých horců (něco jako bílí rusové – je v tom trošku zmatek, Bílou Horu jsem našel v Praze, ale Černorusko nikde není) je skrz na skrz prošpikovaná hluboce zařízlými kaňony, jezery a dalšími přírodnostmi, na rozdíl od nás má i tu slanou kaluž kolem. Ale co polezeníčko? Našlo by se něco? Pátral jsem po zahraničních webech a Němci zabrali. Mailem z Berlína přišly informace, že koncem léta 2008 vrtali, šroubovali a tak perfektně odjistili oblast, zastíňující i věhlasné Arco. No dobře, lepší není, ale své kлады má, viz dále.

Takže k účastníkům (bylo jich jako psích fen) – kromě naší 4-člankové rodinky hrabalo se tam vozidlo Sedláčkovské 3+1, Pospíšilové s Mikim v kufru a 2 generace Endrychů (viz foto 4). K tomu mimooddíloví 3 kusy Pešovi. U Tesca v Brodě jsme se seběhli jako ptáčky u krmítka (ne všichni, někdo zaspal. Kdo, je

(opravdu takto, nejde o řeku Piva). Pohoří Durmitor – prostě krásna tvořená světlým vápencem. Jen ta cesta, ze silničky na břehu Pivské přehrady jsme odbočili do temného tunelu, vystříleného do skály. Dědek na židliče hlídal skalní okno, vedoucí do vody. Nás poslal směrem správným, slučujícím se s dalším životem. Pak 30 km serpentunami do výšky 2.000 m. Na hřebeni zase to celé dolů. No, v Arcu by už bylo dojeto, vylezeno a odjeto. Tady se posunujeme k cíli velmi decentně, přírodní krásy, neznalost slova dálnice a stav asfaltu rychlost kapku omezují.

Taktéž jsme cestou necestou museli spát. Ubytovali nás různě. Třeba na dálničním odpočívadle v krásné lejnové zahrádce. U moře zrušili osvědčený, byť vybydlený socialistický kemp, platili jsme luxusní spartánské chatky. Trochu předražené, ale smlouvání po sovětském vzoru (nas mnoho) z ceny cosi srazilo. V kaňonu přírodní luxus, spali jsme na veliké a nádherné louce, kolem stěny

soutěžní otázkou pro čtenáře. Snad iniciály LE trochu napoví, však odměnou je večere při svíčkách s šéfredaktorem tohoto plátku). Euráčky legálně jsme získali i vyrazili směr jih. Blava – Budapešť - Osijek. Noční jízdu jsme absolvovali po pusté nové dálnici v hustém mrhnutí. Nepršelo, stěrače braly neuvěřitelná stádečka komárů, které lákal blízký Dunaj. Ráno, už ne plně sestavě (jedno auto předčasně přešlo do Hrvatské země). Lehký bojík s příslovečnou balkánskou byrokracií na bosenských hranicích cestu jen zpestřil. Bosnou pak po silnicích, plných kamionů, úzkými kaňony. Sarajevo, ztráta dalšího vozidla a šťastné shledání. Leoš tady neusnul, jen volil obchvat přes centrum nejcentrovatější. Jinak je Bosna hezká. Aby ne, když ji řídí OSN a přitom má 5 vlád a 3 oficiální jazyky, z nichž 2 jsou stejné, jen psané jiným písmem. Pivo takzvaně bezalkoholové bylo na úrovni naší dvanáctky. Platili jsme markou, platidlem, vázaným na neexistující marku německou. K hranicím Bosny si užíváme vyhlídkovou jízdu, vždyť před 6-ti lety tu místo asfaltu byla jen prašná cesta. Hranici tvoří most přes řeku Pivu

kaňonu, dole šumot řeky Mrtvica, pitelný pramen tekl nedaleko. U Skadaru jsme postavili stany na ohrazené louce (možná nebyla nikoho, ale chlápek chodil vybírat zodpovědně). V Durmitoru zase na lesní cestě, místní bonzák si přišel pro desátek, s tím, že policii nic neoznámí. Vzorný občan a dobrý člověk. Ráno přešly krávy přes naše ležení.

A k tomu lezeníčku. V oblasti s pevným vápencem (když letíš s chytem do doliny, pevnost horniny už pustíš z hlavy) vede kolem 100 cest nahoru a jedna rovně (přístupová pěšina). To celé najdete ve východním cípu Černé Hory, tam, kde se hranice dotýká Kosova a Albánie. Vše perfektně vyborhákované. První jištění lze zapnout snadno i ze stavění (druholezec si lehne na zem, prvolezec zapne v úrovni ramen, stojíc na jeho zádech). U města Gusinje, pod 1.800 m vysokou Vezírovou bradou, našli jsme azyl na louce u německy hovorné Albánky. Do doliny Vusanje, k nejbližším skalám 5 min. chůze. A jsme v největším sektoru, Izvoir Ali Pasinish, ten obnáší 51 cest od 5c po 7c+, včetně několika 2-délek. Pod stěnou se krčí balvanoskála Bloknik s 10 cestami kolem obtížnosti za 4. Nepříliš vzdálená oblast Gerani se honosí 13 cestami od 6a po 7b, Troja pak 10 cestami od 6a po 7c+ (v těch jsme už nelezli, 51 linií v Izvoir Ali Pasinish naprosto stačilo). I za deště jsme si okusili neolezenost místního vápna. Asi 5 km je vzdálená dolina Grbaje s oblastí Domacin. Je to v podstatě jedna solitérní skála s 13 cestami 4 – 5 stupně, v údolní stěně pak vede pár cest za 6-7.

Jen o skalní lezení nám však v těchto překrásných horách nešlo. Prokletije jsou pohořím tatranského charakteru, prostým komerce, divokými horami se zasněženými štíty a stametrovými údolními stěnami. Však vrchol Maja Jezerce má výšku skoro 2.700 m. Na potocích jsou kouzelné laguny s ideální teplotou vody (pro ledního medvěda). Když se potok spojí s dalšími, vzejdou z nich divoké a zatím čisté řeky, jakoby čekající na vodáka a první chemičku na břehu.

A jaký byl další program v Černé Hoře? Neuvěřitelně pestrý. O Durmitoru jsme se už zmínil, dále jsme navštívili i průjezdné pohoří Komovi, kaňon Mrtvice a moře v okolí starobylého města Ulcinj. Tady došlo konečně i na kulturu, pivo a sport. Na Skadarském jezeře jsme na Pálavách pojezdili, pofotili i zarybařili.

Nějak jsme i domů dojeli.

-Howg, salám alejkum, Vlád'a Bureš -

Slovácké OUPN 2011

9. ročník rankingových závodů v lezení na obtížnost

I přes obrovské komplikace v průběhu předzávodních příprav se podařilo dát dohromady sestavu organizátorů, které se povedlo připravit parádní lajny. Odměnou pro všechny organizátory byla účast nejlepšího lezce současnosti Adama Ondry, který, jak je patrné z jeho pozdějších výsledků na skalách, se na OUPN rozlezl k parádním výkonům venku (vtip).

Touto cestou bych chtěl ještě jednou poděkovat všem, kteří s organizací závodu pomohli. I v tak velkém podniku, jakým bezesporu Slovácké OUPN je, rozhodují maličkosti. Takovou důležitou

maličkostí mezi úspěchem a neúspěchem závodu může být i to, zda se najde někdo, kdo by v pravý okamžik šťouchnul do lešení. Takových lidí bylo naštěstí i letos dostatek.

Věřím, že i závodníci si odnesli pěkné zážitky z myslím celkem povedených cest.

V neposlední řadě patří poděkování všem sponzorům, bez kterých by to prostě nešlo.

Díky a zaručeně zas.

- teaČR -

Muži:

1. Adam Ondra
2. Zdeněk Ustohal
3. Tomáš Binter
4. Filip Halas
5. Petr Potěšil
6. Staňa Pekárek
7. Vojta Ličko
8. Dominik Uher
9. Martin Uřídil
10. Václav Peltrám

Ženy:

1. Andrea Pavlincová
2. Tereza Svobodová
3. Veronika Peltrámová
4. Petra Růžičková
5. Veronika Scheuerová
6. Kristýna Ondrová
7. Eliška Vlčková
8. Jana Vincourková
9. Andrea Pokorná

Pořadatelé 9. ročníku závodů v lezení na obtížnost Slovácké OUPN 2011

děkují sponzorům akce

em-NET

HOUB

LNICE

více fotek, reporty a kompletní výsledky na www.oupn.wz.cz

Asexuální rozhovor o přeletu beckovské klasiky Sex je náš 10-

teaČR: Tož, Ondrášu, popravdě, jak to bylo s tím sexem?

Polehnič: dlouhé mlčení a docela udivený výraz typu „Co na mě doprdele prasklo?“... (ano přiznávám, rozhovor probíhal přes chat na fb, ale Ondráš určitě ten výraz měl).

Myslím Sex je náš na Beckově...

Jó, Sexem? Přijeli jsme, viděli jsme, zvítězili jsme... Nevím co chceš slyšet... Jako nějaký report?

Ty ses na to nějak speciálně připravoval?

Ne, měli jsme s Jenysem naplánovaný zimní trénink, ale tohle byl spíš takový bonus, nebo nás to spíš překvapilo, že ten zimní trénink byl tak účinný...

Jak často jsi před přeletem poslouchal Sex je náš od Lucie?

Myslím, že tak 6krát, protože jsem stáhl celou diskografii Lucie a poslouchal ji při rýsování... A jelikož jsem toho narýsoval hodně, tak ten Sex mohl opravdu zaznít tak 6krát.

Hmmm... dobré, 6x sex při rýsování.

Hrála při přeletu roli speciální guma od Vibramu nebo spíš silné prsty?

Spíš než guma byl důležitý fix celého těla. Ty pohyby jsou tam takové, že to vypadá, jako by jsi dostal při každém kroku kompletní křeč do celého těla.. A do toho ti ještě tak dvakrát vyletí nohy, takže to taháš rukama.

No, takže technikou to moc neojebáš, že? Tak to si Sex škrtám ze seznamu...

Kolik pokusů (+/-10 nebo 10-)?

Každý těžký krok tak 5 pokusů. Tudíž celá cesta.... no nevím, fakt střelím... myslím že 50 pokusů v tom být mohlo s bouldermarkou, a potom už jen jeden přeletový s lanem.

Hustě!

A co Jenys – nadával nebo spíš dával?

Při prvním bAlderovacím dnu střílela Jenysovy pata a ten nadával a já dával... Při druhém bAlderovacím dnu začala střílet pata mně a já nadával ještě víc a Jenys dával jako satan. No, a myslím že třetí den - přeletový byl za odměnu. To jsme oba dávali a u slaňáku brutálně nadávali....

Fotky z toho Sexu máš, nebo si mám stáhnout nějaké z freefoto.com?

Fotky ze Sexu má Markéta, takže od ní nějaké určitě seženeš. Má je i na facebooku s názvem „My climbing days“.

Děkuji za rozhovor, dobrou chuť k obědu a 666 s tebou synu.

Až na věky oheň....

- ptal se tea ČR, foto Mrkva -

Moravské skály - horolezecký průvodce recenze

Po neuvěřitelně dlouhém čekání a několika fámách, že letos už fakt bude, jsme se konečně na sklonku minulého roku dočkali. Pod vánočními smrčkami, jedličkami a borovicemi vyzdobenými friendy, skobami a preskami našli mnozí fandové odborné lezecké literatury nejnovějšího průvodce po moravských skalách z dílny Vladimíra Skýpaly a Vlka Wolfa. Sláva, hurá a díky za to!

Kniha je obsáhlá svým rozsahem (520 stran, 42 oblastí, více jak 300 skal, 84 mapek, 480 nákrešů a 190 černobílých fotografií – bohužel některým schází popis) a přitom přiměřená svou velikostí. Většina zahraničních průvodců, které vlastním jsou tlustší. A na rozdíl od některých kritiků si nemyslím, že by tento průvodce měl v batohu zabírat více místa, než je zdravo a jsem si jist že těch 840 gramů docela jistě unesu.

Celý průvodce je rozdělen na oblasti: Jevišovická pahorkatina, Pálava, Okolí Brna, Moravský kras, Moravské pískovce, Beskydy, Okolí Moravské brány, Oderské vrchy a Nízký Jeseník, Hrubý jeseník, Rychlebské hory. Samozřejmě v něm najdete množství naprosto aktuálních cest, neboť uzávěrka tohoto průvodce byla k 31. 10. 2010.

Samotné zpracování je velmi přehledné. Většina oblastí má povedené nákrešy stěn, ostatní alespoň půdorysy (u některých oblastí by možná bylo vhodnější využít nákrešů stěn, ale autoři zde asi museli udělat kompromis mezi informační hodnotou a příliš velkým objemem).

Součástí popisu každé oblasti jsou i srozumitelně vyvedené piktogramy informující o lezeckých omezeních, použitím jištění či nutnosti vlastního, zákazech, lámavosti skály runoutech, výšce stěny a její orientaci, převažujícím sklonu výstupů. Dále zde najdeme GPS souřadnice a graf, znázorňující počet cest v jednotlivých stupních UIAA škály a mapku přístupu. V textu ke každé oblasti najdeme stručnou charakteristiku a popis přístupu. Historické

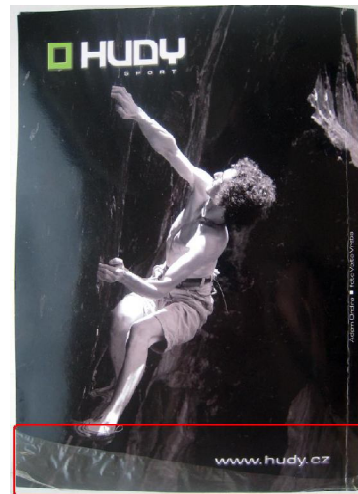
informace schází (opět asi autorský kompromis), zato jsou uvedeny informace o pravidlech lezení. Stručně jsou informace uvedeny i v anglickém jazyce. Celý průvodce je vyveden na kvalitním papíře a jak se zdá i lepená vazba je oproti předchozímu vydání mnohem kvalitnější.

Samozřejmě najdeme na nebo v průvodci i několik drobností, které by se dali považovat za jeho mínusy. Trochu méně schází piktogramy uvádějící délku přístupu ke skále od parkoviště, množství parkovacích míst a vhodnosti lokality pro děti (rovný a bezpečný plácek pod stěnou). Za mírný nedostatek považují i absenci záložek, které na mnohých průvodcích bývají vytvořeny prodloužením papírového obalu, a v tak rozsáhlém díle by mohli být velkým pomocníkem. V průvodci je i pár překlepů a nepřesností, kterým se dá jen těžko vyhnout a i z vlastní zkušenosti vím, že i několikanásobná korektura některé věci prostě neobjeví. Je zde i několik drobných faktických chyb – ty budou ale rychle objeveny a díky internetové stránce www.moravskeskaly.cz jistě i brzy odstraněny (alespoň na internetu). Největší výtku mám k papírovému řebalu, jehož fóliová ochrana se mi již po týdnu začala odlupovat (viz foto).

Celkově hodnotím průvodce jako jednoho z nejlepších u nás vydaných. A myslím, že jeho koupí žádný lezec neprohloupí.

Moravské skály, horolezecký průvodce (V. Skýpala, V. Wolf) 2010, doporučená MOC 599,- Kč.

- teaČR -

Tatranské ledy

8. až 10. ledna nás čeká prodloužený víkend v Tatrách, který zajistil Vlád'a Bureš s kolegy z Ostravy.

Páteční ráno je zatažené a mrholí. To nás ale neodrazuje a vyjíždíme směrem k tatranským ledům. Celou cestu mrholí. Čas v autě ubíhá v pohodě a kolem poledne parkujeme ve Starém Smokovci kousek od zubačky. Hned nahazujeme batohy a jdeme ke stanici. Zubačka jede hned, za chvíli jsme na Hrebionku, na Bílkovu chatu to máme kousek, tak žádné dlouhé šlapání.

Hned se ubytujeme a převlékneme a vyrážíme na obhlídku do Velké Studené Doliny. Počasí se vylepšuje, dokonce se ukazuje slunce. Je teplo, sněhu na ledem málo. Jižní stěny bez sněhu, krásné jarní lezení. Ještě jdeme na Zamkovského chatu na Sviští mléko, je už skoro tma, tak rychlý návrat na chatu. Večeře, pívko a do hajan.

Sobotní ráno vypadá dobře, polojasno, teplo +3°C, jdeme na ledy na zahrádkách. Je to tak 30 minut od chaty, tak jsme tam coby dup. Jsou tu dva ledopády 80 metrů a 30 metrů. Vypadají pěkně, ale je dost teplo, tak po nich teče voda. Led je měkký, zbraně jdou zasekávat jedna radost. Bavíme se dobře, ale začínáme být mokří. Ve tři se přidává mrholení, tak je to paráda. Lezeme do čtyř, jsme pěkně promočení, tak balíme a rychle na chatu do suchých věcí. Po večeři u pivka ještě zhodnocení krásného dne.

V neděli se budíme do azura a teploty +4°C. Po snídani se musíme sbalit a uvolnit pokoj, kde nás spalo osm, tak byli při balení trochu komplikace, po deváté vyrážíme na ledy do Velké Studené Doliny,

kde se bavíme do dvou. Pak rychlý návrat na chatu pro batohy ať stihneme ve tři zubačku. Nasedáme a odjíždíme. Krátká zastávka na halušky v Dechtárech a v půl osmé jsme doma.

Účastníci výjezdu: Vlád'a Bureš, Joža Zemek, Miky a Já.

Noční Běžky

Koncem zimy v roce 2005 jsme jezdili hodně na běžkách, ale ve dne. Tak nás s Měďošem napadlo, že by nebylo špatné určit si pěknou trasu a projet si ji v noci. Manželky nám řekly, že něco tak blbého může napadnout jen nás dva. Nápad už byl ale na světě. A tak 14. března v 8 večer naše trojice ve složení Měďoš, Jarda Vráblík a já vyjíždíme přes les Rubaniska ke křížku nad Maršovem a zpět. Celkem asi 14 km. Od té doby jezdíme pravidelně s větší nebo menší účastí, za každých sněhových podmínek.

Ve středu 2. února 2011 v 19⁰⁰ se nás schází pět: Měďoš, Šed'a, Joža Zemek, Luboš a já a vyjíždíme na známou trasu. Počasí parádní, tma, teplota -3°C, bezvětří. Co víc si přát. Na určených místech doplňujeme spálené kalorie, které si vezeme v placátkách. Stopa je perfektní, rychlá, a až na jeden úsek po lesní těžbě, bezproblémová. Ve osm jsme u křížku. Děláme nutné foto a dáváme si vrcholovku. Po krátkém oddechu otáčíme a ve 21⁰⁰ jsme doma.

Letošní noční jízda se vydařila, všichni dojeli v pořádku, kromě jedné zlomené tyčky, se nikomu nic nestalo. Posilující kalorie jsou pro letošek spotřebovány. Tak za rok zase nashle a snad se přidají i další jezdcí.

-oba texty Jožka Tomanec -

NEW METHODS OF RESCUE OPERATIONS

P.R.C.A.T.

Horolezectví je činnost veskrze bezpečná. Většina situací, se kterými se při lezení setkáváme dokážeme s klidem řešit. I přes veškeré moderní vybavení na nás ale stále čihá řada typů objektivního nebezpečí. Tato nebezpečí v podobě padajícího kamení, či dalších nepředvídatelných vlivů mohou vést k situacím, které má jen málokdo rutinně zvládnuty. Jde o situace, kdy někdo z družstva, případně někdo jiný ve stěně potřebuje naši pomoc. Následující poznámky k postupům záchran jsou aplikovatelné i při jakékoliv jiné nehodě - na silnici, ve městě, na hřišti či v tělocvičně.

Všechny tyto informace jsem získal na doškolovacím kurzu instruktorů horolezectví HAL, které jsem absolvoval v květnu letošního roku.

Prvotní vyšetření + život zachraňující úkony - provádíme tak, abychom co nejdříve odhalili život ohrožující stavy: velká krvácení, neprůchodnost dýchacích cest, zástava dechu a oběhu.

V případě velkého krvácení (a je úplně jedno jestli krev teče z tepny či žíly) řešíme jako první tento problém. Člověka bez krve opravdu nerozdýcháte. Velké krvácení se nejlépe zastavuje tlakovým obvazem. Je možné použít i škrtidlo. Jako první a nejrychlejší zmírnění krvácení je vhodné pozužit prstů. Poté řešíme tlakový obvaz, případně škrtidlo.

Neprůchodnost dýchacích cest je druhý život ohrožující stav v pořadí. Pokud postižený nemůže v důsledku neprůchodnosti dýchacích cest dýchat, nemá kyslík a rychle dochází k poškození mozku. Nejúčinnější bývá záklon hlavy (vyřeší většinu případů, resp. většinu těch, kdy v dýchací trubici není žádné cizí těleso).

Pokud ani po záklonu hlavy postižený nedýchá, jedná se o zástavu dechu a oběhu a přistupujeme k dalšímu bodu:

Resuscitace - zahrnuje vyšetření vědomí, dýchání a krevního oběhu a jejich případnou obnovu. Dnes již víme, že všechny tři zmíněné „věci“ (dýchání, krevní oběh a vědomí) spolu velmi úzce souvisí a v případě výpadku jedné z nich, existuje jistota vypovězení ostatních. U každého zachraňovaného tedy (v případě, že jsme vyřešili krvácení a zprůchodnili dýchací cesty) okamžitě zahajujeme resuscitaci.

Resuscitace se u dospělých osob zahajuje masáží srdce. Provedeme 30 stlačení hrudníku (pod spojnicí bradavek - u mužů, afričankám s vytahaným poprsím bysme na spojnicí bradavek masirovali žaludek) s frekvencí 100-120/min. Hrudník stlačujeme nataženými pažemi, vahou svého těla a asi o 1/3 jeho mocnosti. Následují 2 vdechy z úst do úst. Dýchání neprovádíme přehnaně - pokud máme správně zakloněnou hlavu a ucpaný nos, není třeba se nijak extrémně nadechovat. Zrakem pozorujeme hrudník a na uchu vnímáme průvan vydechaného vzduchu.

Masáž srdce a dýchání provádíme dokud postižený nezačne sám dýchat, nebo do příchodu záchranářů v poměru 30:2.

V případě, že postižený má vyřešeno velké krvácení a je zresuscitovaný nebo resuscitaci nepotřebuje, přikročíme k bodu

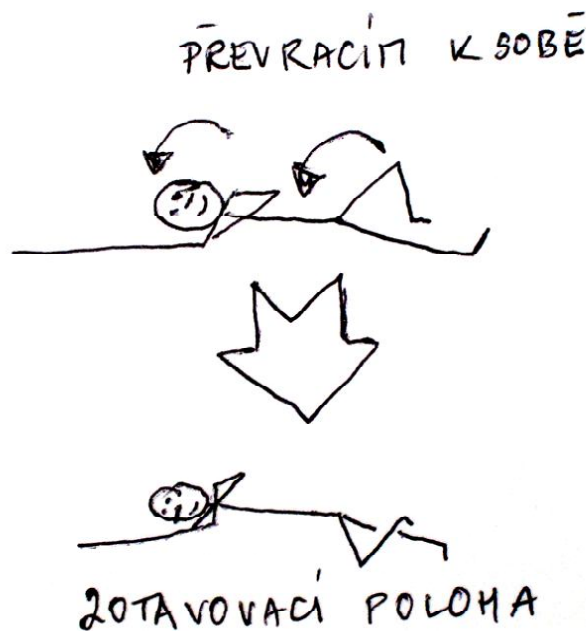
komplexní vyšetření těla. Postupujeme vždy od hlavy k patám. Doteky kontrolujeme bolest, zlomeniny, pohmatem břicha, sáhneme zraněnému i pod oblečení (i na zádech, na kterých leží) a kontrolujeme, zda tam není krev. Rozhodně se nikdy nenecháme zmást tím, že postižený tvrdí, že mu nic není.

Po tomto vyšetření ukládáme postiženého nejlépe do tzv. zotavovací polohy, do které ho snadno převrátíme i sami a to tak, že jeho ruku, která je k nám blíž mu dáme do pozice Supermana v letu, vzdálenější ruku (dlaň) mu položíme na bližší rameno, vzdálenější nohu mu pokrčíme v kolenu a tahem za toto koleno, s přidržováním hlavy ho převrátíme. Po uvedení do zotavovací polohy monitorujeme dýchání a krevní oběh, hlavu upravím a spodní rukou stabilizujeme tak, aby směřovala šikmo dolů (v případě zvracení jde všechno ven).

V případě upadnutí do bezvědomí, zástavě dechu nebo krevního oběhu postiženého snadno převrátí i 1 záchrance do polohy na zádech, ve které resuscituje.

Anamnéza - zahrnuje zjištění stavu postiženého před nehodou. Neléčí se s něčím? Nebere léky? Není alergik? Kdy naposledy jedl a pil? Informace získáváme od ostatních, z dokladů a podobně. Na tyto informace se nás mohou ptát i záchranáři. Dobře satnovaná anamnéza (včetně příčiny současného stavu pacienta - tedy jak, proč se něco stalo) může vést k jeho rychlé záchraně.

Terapie - je posledním bodem záchran. Většinou řeší záležitosti týkající se postiženého ve chvíli, kdy už není v ohrožení života a vše máme zjištěno. Zamezení ztrátám tepla, transport a podobně.

Celkové vyšetření - jedná se prohlídku dalších zranění -

- text a obr teaČR -

Hot sport news

Opět je tu seznam toho nejžhavějšího, co uherskobrodští sokoláci podnikli na horách, v nížinách i hospodách. Tentokrát z první poloviny roku 2011. A že toho zase není málo! A to je moc dobře!

A já už jen pro jistotu opětovně dodávám, že kdo se neozval, má smůlu - slavný prostě nebude. Takže chcete-li se příště doma chlubit, že se o vás píše, jak jste dobří, případně chcete-li na to sbalit nějakou babu (nebo chlapa), musíte pro to taky sami něco udělat! A jen tak na okraj. Nejjednodušší a nejlepší věcí v tomto směru je, zapojit se mezi deničkáře na lezci. Jde přece o body!!!

Zbyňa Sušil trénoval celou zimu s ostrýma hochama Jenysem a Ondrou a výsledky se dostavily poměrně záhy. Po několika cestách v osmém stupni se Zbyňa pustil do 7bček. A jde mu to klukovi. Letos si už odškrtl bouldrovou **Pizzu 9- PP** na Beckově, **Krucifix 8+/9- PP** v Krase na Holštejně, **Kantu 8+/9- PP** na Osvětimankách a pak dal v jeden víkend **Devizový příslib 9- PP** na Kozlovi a **Ivan Hlinka 9- PP** na Osvětimankách. Velká gratulace!

Ondra Polehňa si udělal jaro jako málokdo a vyznamenal se hned několika zajímavými přelety. Nad všechny jasně vyčnívá jeho zřetězení bouldrové hárdkór legendy na Beckově, cesty **Sex je náš 10-**, jejímž autorem není nikdo jiný, než guru Svišť Pilka (více o jeho přeletu najdete v rozhovoru na straně 9 tohoto čísla). K jeho dalším zaznamenaní hodným přeletům patří: **Finále '88 9- PP** na Skalce u Trenčína, **Nekouše 9-/9 flash** a **Kouše 8+/9- PP** na Budačině, **Epita 9 PP** z Krasu a **Hobit 7c (9) PP** z Mišja Peči ve Slovinsku.

Na loňskou vynikající sezónu navázal naprosto fantasticky také **Jenys Sedlačík**. Také on dokázal vyřešit rébus v bouldrocestě **Sex je náš 10-** na Beckově. Kromě toho zvládl celou řádku obtížných cest za 7b a výš: **Fiesta 9- PP** a **Šípkový král 9-/9 PP** v Rudicích v Krase, na Holštejně dal **Sloní pilíř 9 PP**, **Rukama to není 9/9+ PP**, **Kombinaci Epita 9+ PP** a nakonec ještě **Krucifix 8+/9- PP**. Na skalce dal obtížné **Echo 9+ PP** i **Makak 9- PP** s boulderovým nástupem a strašidelným dolezem. Na Budačině pokořil v jednom dni **Kouše 8+/9-** i **Nekouše 9-/9 PP**. V Mišja Peči přeletl **Hobit 7c (9) PP** a **Kinder direkt 7b (8+/9-) PP**.

Slušnou sbírku bouldrů si v první polovině tohoto roku připsala i **Macek Leblochová**. Mezi její nejcenější kousky patří Borské prásky **Medvídek Pú 6B+**, **Moucha na Skle 6B+**, **Honem za hranice 6C** a **Běh na 100m SD 6C**, který dala dokonce **flash!**

Břeťa teaČR Lebloch se pokusil dostat po loňském nepvydařeném roce zase do klubu 7b. Podařilo se mu to cestami **Securitate 9- PP** na Prečíně a **Tranzit 8+/9- PP** na Manině. Z Frankenjury si přivezl sbírku několika **onsajtů** v osmém stupni UIAA, z nichž nejtěžší byly: **Kaubouga 8**, **Wilde 13 Direkt 8**, **Samurai 8**, **Top tour 8**. Dobrých výsledků dosahuje také v bouldrech. V poslední době jezdí intenzivně na Bor, kde si rozšířil svou sbírku bouldrů za 7A přeletem **Sokoban 7A**, **Black Jack 7A** a **Climax 7A**. Zajímavé jsou i **onsajty** bouldrů **Běh na 100m SD 6C** a **Mušák Tse-Tse 6C**. Své bouldrové aktivity zaměřil učitel i do Chřibů, kde na Koryčanském kameni očistil kámen Direktor, na který udělal 2 **prvovýstupy** bouldrů **375000 franku 6A+** a **Boulder pana řídícího 6B**.

Do klubu 7bčkařů se přeletem Osvětimanské cesty **Kanta 8+/9- PP** zapsal i **Adam Hodický**, který se dokázal do tohoto stupně propracovat v relativně krátkém čase. Gratulace!

naše nová bAulderofka

Osud se sešel s nápadem, k nápadu se přidala píle, k pili přišlo štěstí, hodilo peníze na stůl a vznikl projekt nové bouldrovky v prostorách bývalé posilovny.

Pak už se jenom sešli mladí a nadějní sokoláci lezčíci, přidali ruce k dílu a za víkend, světe div se, vyrostla nám krásná, překrásná bouldrovka.

Když jsem se tak v neděli v podvečer kochal tou krásou, byl jsem rád, že jsem prohrál hlasování, vidíc tu ohromnou plochu pětapadesátky vedle nádherného bubnu.

Čeká nás krutá zima! Ale než nastane, je třeba ještě instalovat dopadiště a nakoupit chyty. A i na to jsou zapotřebí penězky. A proto stěnovné. Více na www.houb.cz. - teaČR -

Rubrika na přání

To jsou vrcholky!

kydy z redakce

Jakékoliv výmluvy jsou zbytečné. Byls zraněný? Trápí tě choroby? Kecy (!) milej zletej! Začni pořádně makat, a ono to půjde! Budou přeazy, budou výsledky a bude i další CLIMBzin a nové oddílové stránky a nová bouldrovka a bude i to 8a a 7B. A těžké onsajty, ty taky budou. Ale musíš makat! MAKAT! Jako šlak. Nedívat se vlevo, vpravo. Neřešit hňupiny, nemyslet na kraviny. Trénovat, lézt, trénovat, lézt, lézt... A hlavně OS NEBO SMRT! To prý pomáhá. Říkal to Áda do Montány. A to je panečku pořádný kapr. Ten to hrne na závodech aj pozpátku. A zrovna teď to pěkně posekal v Arcu bral první, druhé i třetí místo - každé samozřejmě v jiné disciplíně. Kapr je to a univerzál.

Já vím, každý máme svůj Everest. A každý nemůže být jako Adam. Jak by to vypadalo, že? Někdo ten svůj vrchol najde v bouldru na stěně, někdo na Skalce, jiný v Tatrách, v Alpách nebo v Paklošce. Je to jedno. Každý chce něčeho dosáhnout a všichni pro ten svůj cíl musí pořádně zabrat. A občas to i bolí a něco to stojí...

Hodně splněných cílů přeje

- teaČR -

- Tvůj poslední triumf?

- CLIMBzin !

Příště snad: veselé příběhy z prázdnin, oddílové TA3, DOD HOUBu, výjezdní zasedání, podzimní taškařice etc.

Trénuj se svým GURU!!!

Nová Vlád'ova přítelkyně?

SPOLEČNÉ TRÉNINKY:
stěna v UB: středa 17-19, pátek 17-18, neděle 14-16
Bouldrovka pro předplatitele téměř non-stop!

www.oupn.wz.cz
www.vrcholky.cz
www.houb.cz

(c) 2009 autoři článků, fotografií a kreseb, CLIMBzin
nepodepsané příspěvky by redakce C-Z

Texty neprošly žádnými stylistickými úpravami a všechny názory jsou zaujaté a jednostranné (jak už to prostě bývá) a vyjadřují postoje autorů, které se nemusí shodovat s názory redakce, natož s těmi Vašimi!!!

CLIMBzin

občasný zpravodaj horolezeckého oddílu
T. J. SOKOL Uherský Brod - www.houb.cz

šéfdirekt: direktor; grafika: teaČR
gramatická korektura: nebyla provedena - i tak díky
presssss: tiskárnu snad doma máte, ne?

Na internetu je časopis uložen na adrese:

WWW.VRCHOLKY.CZ

Podpořte našeho nového poskytovatele prostoru na síti a stránky zhusta navštěvujte. Máme tam vlastní záložku, takže to najdete úplně v pohodě na OS!

Příspěvky, informace o přeazech (ve formátu doc) a fotky (jpg - bez úprav!!!), zasílejte na:

bretal@seznam.cz

netelefonujte ani nefaxujte!!!

Pouze pro vnitřní potřebu horolezeckých oddílů!

666 forever!